

Mebrure - (Peyami Safa'nın "Sözde Kızlar" Romanı) – **Erdemli**

Karakter Hayatındaki yegane varlığı babası, Mütareke Dönemi ortamında kaçırılan Mebrure, babasını bulma ümidiyle İstanbul'a gelerek uzak akrabalarının köşkünde kalmaya başlar. Mahcubiyetle ve şaşkın şekilde geldiği evde biraz şaşkın ve alçakgönüllülükle hareket eder. Misafir olduğu ortam büyüme ve fikir tarzına oldukça aykırıdır, fakat Mebrure, daima olgun ve akıllı davranır. Çevresi tarafından sevimli olarak tanınan genç kız, gerekli hallerde fedakarlıkla hareket eder.

Aktiviteler Mebrure, kolejde eğitim almış, dans etmesini ve piyano çalmasını iyi bilen bir kızdır. Zamanının çoğunu babasını bulabilmek için kayıp bürolarında geçirir. Evdeki davetlere icabet eder.

ÖRNEK ANILAR

Şaşkın Uzaktan akrabalı olan Nafi Bey Ailesinde mecburiyetten kalmak zorunda olan Mebrure, aileden gördüğü yakından ilgi ve içten davranışlardan şaşkındı. "Nevin elektriği yaktı: Burası, yeni mefruşatla döşenmiş, zarif bir yatak odası. İlk bakışta, göze, duvardaki iki büyük resim çarpıyor. Üniformalarını giymiş bir korgeneral'in divan halinde bir fotoğrafı ve yağlı boya bir baş! Mebrure sessiz adımlarla, biraz şaşkın, biraz mahcup, biraz müsterih, odanın ortasına yürüdü, döndü, minnettarlık dolu gözlerini Nevin'e çevirerek teşekkür etti, sonra hayretini gizlemedi."

Alçakgönüllü Konuk olduğu akraba evinde çekindiğinin aksine son derece yakın ilgi ile muamele gören Mebrure, alçakgönüllü davranıyordu. "Teşekkür ederim, bana yaptığımız ikramlar zaten taşkın...Bu kadar lütfunuza layık değilim, hem de Muhacirine çabuk gitmek istiyorum, vakit gecikmesin"

Utangaç Nafi Bey Ailesi, Anadolu'dan gelen akrabalarının parasının olmadığını biliyor, kızı utandırmadan para vermeye çalışıyorlardı. Ancak, utangaç tabiatlı olan Mebrure için bu çok zor bir durumdu. "Mebrure'nin parayı tutan eli kötürüm olmuş gibi boşlukta sallandı, yüzü kızardı, dudakları titredi; bunu reddedemedi, teşekkür edemedi, bir kelime telaffuz edemedi, Nevin'e selam bile vermeden, elini sıkamadan sokaa atıldı ve biri tarafından kovalanıyormuş gibi sık ve telaşlı adımlarla koştu."

Olgun/ Akıllı Yaşıtlarına nazaran olayları ve durumları daha net gözlemleyebilen Mebrure akıllı ve olgun bir kızdı. "Mebrure, şunu biliyordu ki, kaba isimleriyle zampara erkekler, yalnız kadınların bu zayıf anlarını keşfetmekle kalmazlar, bu zaafı her istedikleri zaman uyandırmaya da muvaffak olurlar. 'Zendostluğun' bütün sırrı budur. Genç kız, kadınlara has keşifle, dikkat inceliğiyle bunları çoktan anlamış, bunun için kendini müdafaaya karar vermişti. Erkeklerin zendostane hareketlerine mukavemet etmek istemesinin sebebi yalnız çığ bir namus taassubu değildi, aldatılmaktan da ürküyordu."

Düşünceli Mebrure, Fahri'nin mütevazi ve biraz da pis evini gördüğünde belli etmediyse de şaşırды, fakat, heyecanından kızaran ve kekeleyen Fahri'yi mahcup etmemek için düşünceli davranmaya başladı. "Kırmızı koltuğu gösteriyordu. Genç kız, herhangi bir tikslenme hareketinin Fahri'de uyandıracığı derin azabı takdir ederek mecburi bir sevinçle kendini koltuğa bıraktı."

Sevimli Mebrure'yi herkes sevimliliği ile tanıyor, bu konuyla ilgili iltifatlar alıyordu. Özellikle Nazmiye Hanım, Mebrure'yi öven, güzel komplimanlar yapıyordu. "Kızım, ben bu kadar sene yaşadım, bir kadının sevimli olması için yapabileceği şeylerin hepsini öğrenmeye çalıştım, fakat hayatımın Hiçbir gününde senin gibi sevimli olmaya muvaffak olamadım."

Fedakar Behiç ile evlenmesi için türlü baskılar gören Mebrure, fedakarlık yapmaya razıydı. "Behiç'le izdivaca mecbur olsaydı, bunu 'maişet için katlanılan fedakarlıkların en büyüğü' telakki edeceğini söyledi."